

200702525/1.

Datum uitspraak: 26 juni 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellante,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/51182 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 19 maart 2007 in
het geding tussen:**

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 oktober 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 maart 2007, verzonden op 20 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 25 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

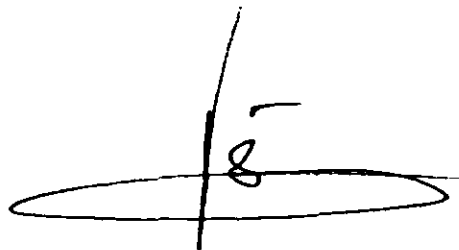
w.g. Troostwijk
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 juni 2007

248-490.
Verzonden: 26 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 05/51182

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 19 maart 2007

inzake

geboren op
nationaliteit Boliviaanse,
verblijvende t
eiseres,
gemachtigde mr. R.P. van Empel-Bouman,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij beslissing van 9 juni 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiseres van 7 juni 2004 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen. Eiseres heeft hiertegen beroep ingesteld. Bij uitspraak van 1 juli 2004 heeft deze rechtbank, zittinghoudende te Middelburg, het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd.

De Minister van Buitenlandse Zaken heeft op 12 augustus 2005 een individueel ambtsbericht uitgebracht.

Bij uitspraak van 28 september 2006 heeft de rechtbank op grond van artikel 8:29, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaald dat de beperking van de kennisneming van de aan het individueel ambtsbericht ten grondslag liggende stukken gerechtvaardigd is. Partijen hebben de rechtbank toestemming gegeven, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, om mede op de grondslag van de niet openbaar gemaakte informatie uitspraak te doen.

Verweerder heeft op 20 oktober 2005 een nieuw besluit genomen, wederom strekkende tot afwijzing van de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Het beroep is behandeld ter zitting van 6 maart 2007, waar eiseres in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is ter zitting vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 20 oktober 2005 in rechte stand kan houden.

2. Ter onderbouwing van haar aanvraag en beroep heeft eiseres - kort samengevat - het volgende aangevoerd.

Eiseres heeft haar Nederlandse man leren kennen toen hij in Bolivia in het ziekenhuis lag tijdens zijn voorarrest in verband met een tegen hem gerezen verdenking van drugshandel. Eiseres geloofde in zijn onschuld en haar vader heeft geholpen een rechter om te kopen waarbij de vader van eiseres garant moest staan voor een bedrag van 30.000 dollar. De man van eiseres werd voorwaardelijk in vrijheid gesteld in afwachting van zijn proces. In december 2002 zijn eiseres en haar man getrouwd, waarna eiseres haar man heeft geholpen het land te verlaten. Uiteindelijk bleken de verhalen van de man van eiseres niet te kloppen en bleek hij niet bereid om het bedrag van 30.000 dollar te betalen. Eiseres verwacht te worden vervolgd omdat zij haar man heeft geholpen het land te verlaten, nu het smeergeld niet is betaald aan de rechter.

Voorts verwacht eiseres problemen van de criminelen die met de man van eiseres in de gevangenis hebben gezeten (hierna: de criminelen). Volgens eiseres vallen zij haar lastig omdat haar man beloftes aan hen gedaan zou hebben die hij niet na komt. Eiseres vreest voor een onevenredig zware bestraffing mede gelet op de erbarmelijke gevangenisomstandigheden. Drugshandel is vanwege de druk die de Verenigde Staten uitoefent op Bolivia niet meer te zien als louter een gemeen delict, maar als een politiek delict. De autoriteiten bieden geen bescherming tegen de criminelen die eiseres en haar familie bedreigen. De moeder van eiseres heeft tevergeefs de bescherming van de autoriteiten ingeroepen.

Eiseres vreest voor inhumane gevangeniscondities, corruptie bij de rechterlijke macht en het gebruik van geweld door overheidsfunctionarissen. Eiseres en haar familie zitten klem tussen enerzijds corrupte autoriteiten en anderzijds drugscriminelen.

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid van artikel 31 van de Vw 2000.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 kan worden verleend in de in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 genoemde gevallen.

6. Blijkens de gronden van beroep richt het beroep zich uitsluitend tegen de weigering van verweerder om aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 te verlenen.

7. De rechtbank stelt vast dat verweerder blijkens de bestreden beschikking is uitgegaan van de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres.

Voorts stelt de rechtbank vast dat de voorzieningenrechter van deze rechtbank, zittinghoudende te Middelburg, in de uitspraak van 1 juli 2004 reeds heeft geoordeeld dat eiseres geen vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag, nu de door haar gestelde problemen niet te herleiden zijn tot de gronden van dit verdrag.

De rechtbank is, evenals de rechtbank Middelburg eerder, van oordeel dat de door eiseres naar voren gebrachte asielmotieven niet kunnen leiden tot een geslaagd beroep op vluchtelingschap en eiseres derhalve niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

De rechtbank zal zich daarom beperken tot de vraag of de weigering om aan eiseres een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 te verlenen, in rechte stand kan houden.

8. Ingevolge artikel 3 van het van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) dient te worden beoordeeld of aannemelijk is dat eiseres bij uitzetting een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

9. De wijze waarop het Europese Hof voor de rechten van de mens artikel 3 van het EVRM –onder meer in het zogenoemde Vilvarajah-arrest- heeft uitgelegd, brengt met zich dat uit de toepasselijkheid van dit artikel volgt dat het toetsingscriterium van artikel 3 van het EVRM streng is. Van schending van bedoeld artikel kan slechts sprake zijn indien het uitzetting betreft van vreemdelingen wier situatie “specifieke kenmerken” heeft die met zich brengen dat zij bij terugkeer een groter dan gemiddeld risico lopen dan de “enkele mogelijkheid” op een onmenselijke behandeling en zulks geldt ook in geval van uitzetting naar landen, waar sprake is van georganiseerde grootschalige mensenrechtenschendingen.

10. Op grond van de processtukken en het verhandelde ter zitting stelt de rechtbank vast dat het geschil zich toespitst op de vraag of eiseres in voldoende mate aannemelijk heeft gemaakt dat de autoriteiten van Bolivia onvoldoende in staat zijn haar bescherming te bieden tegen de criminelen.

11. De rechtbank stelt vast dat de voorzieningenrechter van deze rechtbank, zittinghoudende te Middelburg, in de uitspraak van 1 juli 2004 heeft geoordeeld dat verweerder zich niet zonder nader onderzoek en nadere onderbouwing middels informatie uit algemeen toegankelijke bronnen op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres, voor zover zij te vrezen heeft van de criminelen, de bescherming van de autoriteiten kan inroepen. De voorzieningenrechter heeft de overweging van verweerder, dat aan de verklaring van eiseres dat haar moeder tevergeefs de bescherming van de autoriteiten heeft ingeroepen geen waarde kan worden gehecht, niet gevolgd. Daarbij heeft de voorzieningenrechter van belang geacht dat verweerder de verklaringen van eiseres, waaronder de verklaringen omtrent de invloed van de drugscriminelen op de autoriteiten, geloofwaardig heeft geacht. Voorts heeft de voorzieningenrechter overwogen dat er geen algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Bolivia is, waaruit de beschermingsmogelijkheden zouden blijken, terwijl eiseres een gemotiveerd beroep heeft gedaan op door haar aangedragen informatie omtrent de situatie in Bolivia. Volgens de voorzieningenrechter kan niet worden volgehouden dat buiten twijfel is dat eiseres heeft te vrezen voor een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM. De voorzieningenrechter heeft het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel als bedoeld in artikel 3:2 van de Awb en met het vereiste van een deugdelijke motivering in de zin van artikel 3:46 van de Awb.

12. Verweerder heeft naar aanleiding van deze uitspraak op 16 maart 2005 aan de Minister van Buitenlandse Zaken de volgende vragen gesteld:

1. Is de brief van 18 juni 2004 van de Policia Nacional te Santa Cruz echt en afgegeven door de bevoegde autoriteiten? Komt de inhoud overeen met de werkelijke feiten en omstandigheden?
2. Betekent het verstrekken van deze offerte voor persoonlijke beveiliging dat betrokkene alleen bescherming van de Boliviaanse autoriteiten kan inroepen door voor deze bescherming te betalen of heeft zij meer mogelijkheden om zich te beschermen tegen de drugscriminelen die haar en haar familie bedreigen? Zo ja, welke?
3. Wordt de ex-echtgenoot van betrokkene, de heer _____ nog gezocht door de Boliviaanse autoriteiten in het kader van een lopend of afgerond strafrechtelijk onderzoek? Is er een arrestatiebevel tegen hem uitgevaardigd? Zo ja, in verband waarmee?
4. Wordt betrokkene zelf gezocht door de Boliviaanse autoriteiten in het kader van een lopend of afgerond strafrechtelijk onderzoek? Is er een arrestatiebevel tegen haar uitgevaardigd? Zo ja, in verband waarmee?
5. Uit het dossier blijkt dat de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Bolivia in het verleden diverse malen met deze zaak te maken heeft gehad, o.a. in verband met de gevangenschap en vrijlating van de heer _____ en de mvv-aanvraag van betrokkene. Zijn uw ambassade overige feiten en omstandigheden bekend die het asielrelaas van betrokkene bevestigen dan wel ontkrachten?

13. De Minister van Buitenlandse Zaken heeft zijn onderzoek naar aanleiding van deze vragen vervolgens neergelegd in het individueel ambtsbericht van 12 augustus 2005. Hierin is, voor zover hier van belang, het volgende vermeld:

1. De brief van 18 juni 2004 van de 'Policia Nacional' te Santa Cruz is authentiek.
2. In algemene zin bestaan in Bolivia meerdere manieren om persoonlijke beveiliging in te roepen:
 - Algemene bescherming van overheidswege: de Grondwet garandeert het recht op leven en veiligheid. Indien iemand ernstig wordt bedreigd door een duidelijk geïdentificeerde persoon, kan betrokkene aangifte doen bij de politie, die de geïdentificeerde persoon een garantie verklaring laat tekenen (garantias personales obligatorias) waarin hij/zij verklaart dat hij/zij de bedreiging niet tot uitvoer zal brengen. Indien iemand wordt bedreigd door niet geïdentificeerde personen, dan kan betrokkene aangifte doen bij de politie. De politie is dan verplicht om kosteloos onderzoek uit te voeren naar de aard en de mogelijke daders van de bedreiging.
 - individuele bescherming van overheidswege: indien de nationale politie dit noodzakelijk acht, worden politieagenten ter beschikking gesteld om in speciale gevallen bescherming te bieden. Het gaat hier dan bijvoorbeeld om bedrijven, financiële instellingen of personen die veel in de openbaarheid treden. De kosten van deze beveiliging worden doorberekend aan de betrokkene.
 - Particuliere bescherming: er bestaan verschillende particuliere bedrijven die bescherming kunnen bieden. Gemiddeld kost een veiligheidsbeambte die twaalf uur per dag het huis bewaakt \$ 185 per maand. Voor een 24-uurs beveiliging aan huis moet gemiddeld \$ 358 per maand worden betaald. Een persoonsbeveiligers die tussen 8.30 uur en 18.30 uur bij betrokkene is, kost circa \$ 18 per dag.

3. Tegen de ex-echtgenoot van betrokkene, de heer ' is een arrestatiebevel uitgevaardigd. Hij is op 12 oktober 2001 wegens drugshandel veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf.
4. In ieder geval is sinds 1999 geen strafrechtelijk onderzoek tegen betrokkene gestart in de gemeente Santa Cruz.

14. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres geen feiten of omstandigheden naar voren heeft gebracht op grond waarvan zij bij terugkeer naar Bolivia een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Verweerder heeft dit oordeel gebaseerd op het individueel ambtsbericht van 12 augustus 2005. Verweerder meent dat van de juistheid van de informatie van dit ambtsbericht kan worden uitgegaan en verwijst daartoe naar de brief van 23 augustus 2005, waarin verweerder onder verwijzing naar artikel 3:2 van de Awb heeft aangegeven dat hij, na inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken van het ambtsbericht, tot de conclusie is gekomen dat het ambtsbericht qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. In hetgeen eiseres heeft aangevoerd heeft verweerder geen concrete aanknopingspunten gezien voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van dit ambtsbericht. Voorts heeft verweerder, onder verwijzing naar voornoemd individueel ambtsbericht, overwogen dat eiseres tegen zich eventueel voordoende problemen van de zijde van de criminelen de bescherming in kan roepen van de autoriteiten. Verweerder meent dat eiseres geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat het vragen van bescherming van overheidswege voor haar gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn en dat zij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat de Boliviaanse autoriteiten niet bereid of in staat zijn haar te beschermen tegen de mogelijke wraak die zij stelt te vrezen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de jurisprudentie omtrent het inroepen van bescherming door de vreemdeling vrij strikt is.

15. Eiseres stelt zich in beroep allereerst op het standpunt dat de bestreden beschikking onzorgvuldig is voorbereid en gebrekkig is gemotiveerd. Eiseres voert daartoe aan dat het individueel ambtsbericht als onvolledig dient te worden beschouwd vanwege de omstandigheid dat vraag 5 onbeantwoord is gebleven. Opmerkelijk is dat de vraag onbeantwoord is gebleven, aangezien eiseres en haar familie, alsmede de problematiek die eiseres heeft aangevoerd ter onderbouwing van haar asielverzoek, bekend zijn bij het consulaat in Santa Cruz de la Sierra en met name bij de heer ' , werkzaam bij dit consulaat. Derhalve kan hij mogelijk voor de asielprocedure relevante informatie geven. Volgens eiseres heeft de heer ' ook bezoek gehad van de criminelen, omdat zij informatie wilden over de verblijfplaatsen van eiseres en de eerdere ex-echtgenote van de man van eiseres. Volgens eiseres heeft de heer ' zich bereid verklaard om informatie te verstrekken onder de voorwaarde dat hem dit wordt gevraagd door verweerder dan wel door een andere overheidsdienst. Niet is gebleken dat aan de heer ' is gevraagd om informatie te verstrekken. De eigen poging van eiseres om van de heer ' informatie te verkrijgen is niet gelukt. Eiseres concludeert dat het onderzoek niet volledig is uitgevoerd of dat informatie, die mogelijk van belang is, is achtergehouden.

16. Eiseres heeft zich in beroep, onder verwijzing naar de door haar ingebrachte stukken, voorts op het standpunt gesteld dat de autoriteiten van Bolivia niet bij machte zijn om afdoende bescherming te bieden, zodat zij bij terugkeer naar Bolivia het risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

AWB 05/51182

6

De in punt 2 van het individueel ambtsbericht beschreven mogelijkheden van bescherming betreffen volgens eiseres vooral een beschrijving van hoe het in theorie zou moeten gaan en niet de werkelijkheid. Er is, aldus eiseres, veel corruptie, de politie is onderbetaald en criminelen hebben vaak vrijspel. De praktijk is dat het vrijwel alleen mogelijk is om bescherming te kopen en dan nog is het twijfelachtig of die bescherming wordt of kan worden verleend. Eiseres verwijst in dit kader naar de door haar overgelegde stukken van Amnesty International van 2 december 2002 en van mei 2003. Uit deze stukken blijkt volgens eiseres dat de praktijk niet overeenstemt met de theorie zoals beschreven in het individueel ambtsbericht.

Tevens heeft eiseres informatie overgelegd met betrekking tot de criminelen, die op 22 september 2005 uit de gevangenis van Palmasola in Santa Cruz de la Sierra zijn ontsnapt. Bij brief van 19 februari 2007 heeft eiseres voorts een aangifte van haar moeder terzake bedreiging en een rapportage van een arts na bedreiging van haar moeder ingebracht. Als gevolg van deze bedreigingen, nadat eerder onder andere eiseres bedreigd was en haar zus vervolgens bijna was ontvoerd, is de familie van eiseres weggegaan uit Santa Cruz. Uit de incidenten die blijven aanhouden is naar de mening van eiseres genoegzaam gebleken dat de autoriteiten niet in staat zijn eiseres en haar familie genoegzaam te beschermen.

Ten aanzien van de individuele bescherming van overheidswege welke wordt toegewezen aan personen die dat vrijwillig aanvragen en het kunnen betalen, merkt eiseres op dat zij niet over voldoende financiële middelen beschikt en haar familie over het algemeen ook niet. De kosten voor een bewakingsdienst zijn hoger dan de inkomsten van eiseres. De kosteloze route bestaat volgens eiseres niet.

Ter onderbouwing van haar standpunt dat sprake is van zeer veel corruptie in Bolivia, heeft eiseres informatie van 7 september 2004 overgelegd getiteld "La PTJ no se sacude de algunos vínculos con la delincuencia" (*"De PTJ (recherche) kan zich niet losmaken van banden met de misdaad"*), waaruit volgens eiseres de relatie tussen politie, justitie en de onderwereld blijkt. Daarnaast heeft eiseres een stuk getiteld 'Transparency International Corruption Perceptions Index 2005' overgelegd, waaruit volgens eiseres blijkt dat Bolivia een corruptieprobleem heeft.

17. Verweerder heeft ten aanzien van de door eiseres bij brief van 19 februari 2006 overgelegde stukken ter zitting uitdrukkelijk afgezien van de mogelijkheid om daarop een schriftelijke reactie te geven in de zin van artikel 83, derde lid, van de Vw 2000 en aangegeven dat de overgelegde stukken geen aanleiding vormen om zijn standpunt te wijzigen. Nu voorts de goede procesorde zich daar niet tegen verzet, zal de rechtbank deze stukken bij de beoordeling van het beroep betrekken.

18. De rechtbank stelt voorop dat ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) – onder meer in haar uitspraak van 12 oktober 2001, gepubliceerd in JV 2001/325 – een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie in een land kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het ambtsbericht op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan mag verweerder bij de besluitvorming op de asielaanvraag van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij er concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Blijkens de uitspraak van de Afdeling van 11 oktober 2002 (nr. 200204522/1, JV 2002/40) geldt dit eveneens voor een individueel ambtsbericht als het onderhavige.

19. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres ter onderbouwing van haar aanvraag geen daadwerkelijk concrete redenen heeft aangevoerd, gelegen in haar persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden, die de conclusie rechtvaardigen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Allereerst is niet gebleken dat eiseres bij terugkeer in Bolivia om enigerlei reden de bijzondere aandacht van de autoriteiten heeft te verwachten, nu uit het individueel ambtsbericht blijkt dat in ieder geval sinds 1999 geen strafrechtelijk onderzoek tegen eiseres is gestart in de gemeente Santa Cruz.

De stelling van eiseres dat in juli 2005 vertegenwoordigers van de rechtbank bij haar ouders zijn geweest met een akte van de rechtbank, omdat zij op zoek waren naar eiseres en haar echtgenoot, is door eiseres niet nader onderbouwd, zodat dit betoog reeds om die reden niet kan slagen.

20. Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat eiseres de bescherming in kan roepen van de Boliviaanse autoriteiten, stelt de rechtbank voorop dat de Afdeling bij uitspraken van 19 juli 2002 (200202206/1, JV 2002/306) en van 31 augustus 2006 (200605485/1, JV 2006, 386) heeft overwogen dat van een vreemdeling mag worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om hier te lande bescherming te zoeken, voor bescherming tot de autoriteiten van dat land wendt, tenzij hij aannemelijk maakt dat dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos is. Indien dat laatste niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs inroepen van de bescherming van die autoriteiten aannemelijk maken dat zij niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden.

21. De rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling dat de autoriteiten van Bolivia niet in staat zijn om haar genoegzaam bescherming te bieden. De rechtbank overweegt daartoe dat uit het individueel ambtsbericht van 12 augustus 2005 genoegzaam blijkt dat in Bolivia meerdere manieren bestaan om persoonlijke beveiliging in te roepen en dat eiseres niet alleen bescherming van de Boliviaanse autoriteiten kan inroepen door voor deze bescherming te betalen. Daarbij acht de rechtbank van belang dat absolute bescherming in zijn algemeenheid van de autoriteiten niet kan en mag worden verwacht. Wel dient de desbetreffende autoriteit in het algemeen in staat te zijn om bescherming te bieden. De rechtbank is van oordeel dat hetgeen door eiseres is aangevoerd geen concrete aanknopingspunten oplevert voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het individueel ambtsbericht. Met de door haar overgelegde informatie heeft eiseres naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij persoonlijk geen bescherming kan verkrijgen van de autoriteiten indien zij bij hen aangifte zou doen tegen de gestelde bedreigingen.

Uit de door eiseres overgelegde brief van 18 juni 2004 van de 'Policia Nacional' te Santa Cruz, waarin de vader van eiseres tegen betaling bescherming wordt aangeboden, kan, gelet op de inhoud van het individueel ambtsbericht, niet worden afgeleid dat voor bescherming door de autoriteiten in alle gevallen betaald moet worden.

De enkele door eiseres niet nader onderbouwde stelling dat de in het ambtsbericht beschreven mogelijkheden van bescherming vooral de situatie beschrijven hoe het zou moeten gaan, maar dat de werkelijkheid anders is, bevat geen concrete aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid of de volledigheid van het ambtsbericht.

Anders dan eiseres meent, is wel degelijk aangegeven dat het antwoord op vraag 2 betrekking heeft op de situatie in Bolivia.

In de door eiseres overgelegde stukken van Amnesty International is slechts algemene informatie vermeld en is op geen enkele wijze concreet aangegeven op welke punten de werkelijkheid afwijkt van hetgeen in het ambtsbericht is vermeld.

Weliswaar kan uit het door eiseres overgelegde schrijven van 7 september 2004 en de door eiseres overgelegde 'Transparency Internationale Corruption Perceptions Index 2005' worden afgeleid dat sprake is van een zekere mate van corruptie in Bolivia, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat eiseres geen bescherming kan inroepen van de Boliviaanse autoriteiten.

De overgelegde aangifte van de moeder van eiseres terzake bedreiging en een rapportage van een arts na bedreiging van haar moeder, bieden eveneens onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat de Boliviaanse autoriteiten niet in staat zouden zijn eiseres genoegzaam te beschermen. De enkele niet nader onderbouwde stelling van eiseres dat de kosteloze route niet bestaat, kan evenmin tot dat oordeel leiden.

22. Het betoog van eiseres dat het individueel ambtsbericht als onvolledig dient te worden aangemerkt, nu daarin vraag 5 onbeantwoord is gebleven, wordt evenmin gevolgd. Daarbij acht de rechtbank van belang dat deze vraag ziet op de geloofwaardigheid van het asieltrelaas en verweerder dit relaas nu juist geloofwaardig heeft geacht. Nu de geloofwaardigheid derhalve niet in geschil is, behoeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank geen nader onderzoek te doen. Gelet hierop ziet de rechtbank geen aanleiding om, zoals eiseres heeft verzocht, alsnog informatie op te vragen bij het consulaat in Santa Cruz de la Sierra en bij de heer Ham in het bijzonder.

Anders dan eiseres meent, leidt de omstandigheid dat de nummering van de in het individueel ambtsbericht vermelde wetsartikelen niet overeenkomt met de wet die op dit moment in Bolivia van kracht is, evenmin tot de conclusie dat reeds hierom geconcludeerd zou moeten worden dat het ambtsbericht onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Bij de totstandkoming van het ambtsbericht is bovendien gebruik gemaakt van meerdere onafhankelijke bronnen, zodat ervan uit gegaan kan worden dat het ambtsbericht op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en een genuanceerd beeld geeft.

De rechtbank concludeert, na met toepassing van artikel 8:29 van de Awb kennis te hebben genomen van de volledige inhoud van de stukken die aan het individueel ambtsbericht ten grondslag hebben gelegen, dat verweerder van de juistheid van de daarin neergelegde informatie mocht uitgaan.

23. Uit pagina 12 van het nader gehoor blijkt dat eiseres, in tegenstelling tot hetgeen eiseres ter zitting heeft gesteld, bovendien niet naar de politie is gegaan. Derhalve heeft eiseres niet getracht bescherming te zoeken bij de autoriteiten van haar land. Nu zij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat die bescherming niet kon worden ingeroepen, heeft verweerder eiseres terecht de (vaste) jurisprudentie van de Afdeling tegengeworpen en heeft verweerder op goede gronden overwogen dat niet gebleken is dat de Boliviaanse autoriteiten niet in staat dan wel bereid zijn eiseres bescherming te bieden.

24. Ter zitting heeft eiseres voorts nog een beroep gedaan op artikel 7, tweede lid, van de Definitierichtlijn. Dienaangaande overweegt de rechtbank dat deze grond in het beroepsschrift noch in de procedure voorafgaand aan het bestreden besluit naar voren zijn gebracht. Nu eiseres niet heeft gesteld dat en niet heeft verklaard waarom zij deze grond niet eerder had kunnen aanvoeren, zal de rechtbank deze eerst ter zitting aangevoerde beroepsgrond vanwege strijd met de goede procesorde verder buiten beschouwing laten. Naar het oordeel van de rechtbank brengt artikel 8:69 van de Awb met zich dat de omvang van het tijdig aanhangig gemaakte geschil in beroep niet alsnog op deze wijze kan worden uitgebreid tot

AWB 05/51182

9

geheel nieuwe beroepsgronden. In dit kader wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 22 april 2003 (nr. 200301563/1, JV 2003/258).

25. Gezien het voorgaande komt eiseres niet in aanmerking voor toelating op de in artikel 29, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 genoemde gronden.

26. Het beroep is derhalve ongegrond.

27. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

28. Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als rechter en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van mr. G.P.A.J. Joosen als griffier op 19 maart 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 20 MAART 2007

VOORZITTER KONFORM

gelijk*

ADVOCATEN | DEN BOSCH

mw mr R.P. van Empel-Bouman

mw. mr. I.M. van Kuilenburg

mr. R.H.T. van Boxmeer

mw mr Y.E. Verkouter

mw. mr. E. van den Hombergh

advocaten

mw. E. Hendriks

mw. R. Hooghuis

secretariaat

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
81633	
10 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Tevens per fax: 18 pagina's
(producties 2 – 6 alleen per post)

c.c. IND/PV

Den Bosch, 10 april 2007

Inzake / IND Den Bosch GCPV
betreft 0310.01.0205 / hoger beroep
ons kenmerk 00003641/RE

Edelachtbare Heer, Vrouwe,
Edelachtbaar College,

Namens appellante, (

* Bolivaanse nationaliteit, wordt hierbij hoger beroep ingesteld. Appellante, geboren op , van
te , kiest voor deze zaak woonplaats te
's-Hertogenbosch aan de Smalle Haven 151 (Postbus 1138, 5200 BD), ten kantore
van advocaat en procureur mw. mr. R.P. van Empel-Bouman. Ondergetekende
verklaart hierbij bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen, op
te stellen en te ondertekenen.

Ik verzoek u voor eventuele griffierechten mij een acceptgiro te doen toekomen.

Het hoger beroep is gericht tegen de uitspraak d.d. 19 maart 2007 van Rechtbank 's-Hertogenbosch geregistreerd onder procedurenummer 05/51182, verzonden op 20 maart 2007. Een kopie van deze uitspraak wordt hierbij overgelegd als productie 1.

Grief 1

In rechtsoverweging 10 heeft de rechtbank ten onrechte overwogen en op grond daarvan beslist:

"10. Op grond van de processtukken en het verhandelde ter zitting stelt de rechtbank vast dat het geschil zich toespitst op de vraag of eiseres in voldoende mate aannemelijk heeft gemaakt dat de autoriteiten van Bolivia onvoldoende in staat zijn haar bescherming te bieden tegen criminelen."

Door het geschil hiertoe te beperken heeft de rechtbank er ten onrechte aan voorbij gezien dat, hoewel er samenhang is met voormelde vraag, appellante eveneens los van vorenstaande vraag gemotiveerd heeft aangevoerd dat het individueel ambtsbericht onvolledig en onjuist is en derhalve verweerder het onderzoek naar de asielmotieven van appellante niet zorgvuldig heeft afgerond.

Toelichting

Appellante heeft niet alleen aangevoerd dat en waarom zij onvoldoende bescherming kan verwachten van de autoriteiten van haar land van herkomst. Zij heeft eveneens aangevoerd dat ten onrechte een vraag in het individueel ambtsbericht onbeantwoord is gelaten. Voorts heeft zij erop gewezen dat in het individuele ambtsbericht gebruik is gemaakt van verouderde wetgeving.

Overigens wordt later in de uitspraak daar wel aandacht aanbesteed (rechtsoverweging 22). Toch wil appellante dit gebrek opmerken, aangezien het geschil niet tot die ene vraag was beperkt.

Grief 2

In de rechtsoverweging 22 heeft de rechtbank ten onrechte overwogen en op grond daarvan beslist:

" 22. Het betoog van eiseres dat het individueel ambtsbericht als onvolledig dient te worden aangemerkt, nu daarin vraag 5 onbeantwoord is gebleven wordt evenmin gevolgd.

* Daarbij acht de rechtbank van belang dat deze vraag ziet op de geloofwaardigheid van het asielrelaas en verweerder dit relaas nu juist geloofwaardig heeft geacht. Nu de geloofwaardigheid derhalve niet in geschil is, behoefde verweerder naar het oordeel van de rechtbank geen nader onderzoek te doen. Gelet hierop ziet de rechtbank geen aanleiding om, zoals eiseres heeft verzocht, alsnog informatie op te vragen bij het consulaat in Santa Cruz de la Sierra en bij de heer [naam] in het bijzonder. (...) De rechtbank concludeert, na met toepassing van artikel 8:29 van de Awb kennis te hebben genomen van de volledige inhoud van de stukken die aan het individueel ambtsbericht ten grondslag hebben gelegen, dat verweerder van de juistheid van de daarin neergelegde informatie mocht uitgaan."

Vraag 5 luidt: 'Uit het dossier blijkt dat de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Bolivia in het verleden diverse malen met deze zaak te maken heeft gehad, o.a. in verband met de gevangenschap en vrijlating van de heer [naam] en de mvv-aanvraag van betrokken. Zijn uw ambassade overige feiten en omstandigheden bekend die het asielrelaas van betrokken bevestigen dan wel ontkrachten?'

De rechtbank oordeelt dat deze vraag niet behoefde te worden beantwoord, omdat deze ziet op de geloofwaardigheid van het relaas van appellante en verweerder dit relaas geloofwaardig heeft geacht. De rechtbank gaat er in dit verband aan voorbij dat verweerder reeds vanaf het eerste moment, dus ook tijdens de eerdere afwijzende beschikking is uitgegaan van de geloofwaardigheid van het relaas van appellante, maar toch, om hem moverende redenen, het nodig heeft gevonden deze vraag te stellen. Onderdeel van dat relaas is de onderbouwde stelling van appellante dat zij geen afdoende bescherming kon krijgen van de Boliviaanse autoriteiten.

Voorts ziet de rechtbank hierdoor voorbij aan het feit dat de geloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen betreft de betrouwbaarheid van het feitenrelaas, doch ook ziet op de vraag hoe dit in het kader van de asielaanvraag beoordeeld dient te worden en i.c. derhalve of de ambassade (het consulaat) in dit verband feiten en omstandigheden bekend zijn die bij de beoordeling van de asielaanvraag van appellante betrokken dienen te worden. In casu met name hoe de verklaringen van appellante dat de Boliviaanse autoriteiten niet in staat zijn haar (en haar familie) te beschermen beoordeeld dienen te worden.

De rechtbank heeft derhalve niet, althans niet voldoende gemotiveerd beslist op de door appellant aangevoerde gronden en heeft dus uitspraak gedaan in strijd met art.8:69 althans met art.8:77 Awb.

Toelichting

Appellante is van mening dat verweerder terecht aan de ambassade, althans het consulaat in Santa Cruz de la Sierra, waar verweerder kennelijk gezien de vraagstelling op doelt, overige feiten en omstandigheden bekend zijn die haar *asielrelaas* bevestigen dan wel ontkrachten. Het consulaat is immers bekend met de geschiedenis van appellante, haar familie en haar voormalige echtgenoot. Onbegrijpelijk is dan ook voor appellante dat deze vraag niet is beantwoord, althans dat, voor zover deze vraag wel beantwoord is, deze vraag in het individuele ambtsbericht onbeantwoord blijft.

- * De enkele stelling dat dit niet noodzakelijk was omdat het relaas van appellante geloofwaardig is geacht is onvoldoende gemotiveerd. Verweerder was dit oordeel al toegedaan vanaf het eerste beging. De vraag is pas na intrekking van de eerste beschikking gesteld en niet voorafgaande aan de beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van appellante. En hoewel verweerder het feitenrelaas van appellante geloofwaardig heeft geacht, heeft verweerder haar aanvraag afgewezen omdat haar relaas op een ander onderdeel, namelijk de vraag of zij afdoende bescherming van de autoriteiten kon krijgen, ongeloofwaardig is geacht

In dit verband is van belang dat de vraag luidt of de ambassade feiten en omstandigheden bekend zijn die het *asielrelaas* bevestigen dan wel ontkrachten. In het kader van een zorgvuldig onderzoek gaat daarbij enerzijds om het feitenrelaas. Tevens heeft dit betrekking op de conclusies die vervolgens daaraan verbonden dienen te worden.

Appellante heeft verklaard, en verweerder meldt dit in vraag 5 ook, dat de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in Bolivia in het verleden diverse malen met deze zaak te maken heeft gehad. De Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging in

Bolivia had derhalve in de gelegenheid dienen te worden gesteld deze vraag te beantwoorden. Tevens hadden de antwoorden voor appellante beschikbaar moeten worden gesteld.

Nu dit niet is gebeurd, kan er geen andere conclusie worden getrokken dan dat het ambtsbericht onvolledig is en dus dat verweerder het bestreden besluit in primo onzorgvuldig heeft voorbereid en gebrekkig heeft gemotiveerd.

Ter nadere onderbouwing van deze grief wordt verwezen naar het aanvullend beroepschrift (productie 2), waarbij met name gewezen wordt op de bij dit beroepschrift overgelegde productie 2.

Grief 3

In de rechtsoverweging 22 heeft de rechtbank ten onrechte overwogen en op grond daarvan beslist:

" 22. (...) Anders dan eiseres meent, leidt de omstandigheid dat de nummering van de in het individueel ambtsbericht vermelde wetsartikelen niet overeenkomt met de wet die op dit moment in Bolivia van kracht is, evenmin tot de conclusie dat reeds hierom geconcludeerd zou moeten worden dat het ambtsbericht onzorgvuldig tot stand is gekomen.

Bij de totstandkoming van het ambtsbericht is bovendien gebruik gemaakt van meerdere onafhankelijk bronnen, zodat ervan uit gegaan kan worden dat het ambtsbericht op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en een genuanceerd beeld geeft.

De rechtbank concludeert, na met toepassing van artikel 8:29 van de Awb kennis te hebben genomen van de volledige inhoud van de stukken die aan het individueel ambtsbericht ten grondslag hebben gelegen, dat verweerder van de juistheid van de daarin neergelegde informatie mocht uitgaan."

* Appellante heeft verklaard dat de inhoud van de artikelen uit het wetboek van strafrecht die in het individuele ambtsbericht zijn geciteerd niet overeenkomen met de inhoud van de artikelen die in het huidige wetboek van strafrecht in Bolivia zijn opgenomen: zie in dit verband productie 3, pagina 5 en productie 4, pagina 1 en 3.

Op grond van deze verouderde wetgeving is geconcludeerd dat appellante gratis bescherming zou kunnen verkrijgen van de autoriteiten. Echter, uit de geldende artikelen blijkt dit geenszins. Voorts kan hieruit niet worden opgemaakt dat de autoriteiten in staat zijn appellante afdoende te beschermen.

De rechtbank heeft derhalve niet, althans niet voldoende gemotiveerd beslist op de door appellant aangevoerde gronden en heeft dus uitspraak gedaan in strijd met art.8:69 althans met art.8:77 Awb.

Toelichting

De artikelen uit het wetboek van strafrecht waar in het individueel ambtsbericht naar verwezen wordt blijkt niet dat gratis bescherming wordt verleend. Daarnaast zegt het

niets over de mogelijkheid van de autoriteiten om daadwerkelijk afdoende bescherming te bieden.

Grief 4

In de rechtsoverwegingen 20, 21 en 23 heeft de rechtbank ten onrechte overwogen en op grond daarvan beslist:

20. Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat eiseres de bescherming in kan roepen van de Boliviaanse autoriteiten, stelt de rechtbank voorop dat de Afdeling bij uitspraken van 19 juli 2002 (200202206/1, JV 2002,306) en van 31 augustus 2006 (200605485/1, JV 2006,386) heeft overwogen dat van een vreemdeling mag worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om hier te lande bescherming te zoeken, voor bescherming tot de autoriteiten van dat land wendt, tenzij hij aannemelijk maakt dat dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos is. Indien dat laatste niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs inroepen van de bescherming van die autoriteiten aannemelijk maken dat zij niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden.

21. de rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling dat de autoriteiten van Bolivia niet in staat zijn om haar genoegzaam bescherming te bieden. De rechtbank overweegt daartoe dat uit het individueel ambtsbericht van 12 augustus 2005 genoegzaam blijkt dat in Bolivia meerdere manieren bestaan om persoonlijke beveiliging in te roepen en dat eiseres niet alleen bescherming van de Boliviaanse autoriteiten kan inroepen door voor deze bescherming te betalen. Daarbij acht de rechtbank van belang dat absolute bescherming in zijn algemeenheid van de autoriteiten niet kan en mag worden verwacht. Wel dient de desbetreffende autoriteit in het algemeen in staat te zijn om bescherming te bieden. De rechtbank is van oordeel dat hetgeen door eiseres is aangevoerd geen concrete aanknopingspunten oplevert voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het individueel ambtsbericht. Met de door haar overgelegde informatie heeft eiseres naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij persoonlijk geen bescherming kan verkrijgen van de autoriteiten indien zij bij hen aangifte zou doen tegen de gestelde bedreigingen.

*

Uit de door eiseres overgelegde brief van 18 juni 2004 van de 'Policia Nacional' te Santa Cruz, waarin de vader van eiseres tegen betaling bescherming wordt aangeboden, kan, gelet op de inhoud van het individueel ambtsbericht, niet worden afgeleid dat voor bescherming door de autoriteiten in alle gevallen moet worden betaald.

De enkele door eiseres niet nader onderbouwde stelling dat de in het ambtsbericht beschreven mogelijkheden van bescherming vooral de situatie beschrijven hoe het zou moeten gaan, maar dat de werkelijkheid anders is, bevat geen concrete aanknopingspunten om te twijfelen aan de juistheid of de volledigheid van het ambtsbericht.

Anders dan eiseres meent, is wel degelijk aangegeven dat het antwoord op vraag 2 betrekking heeft op de situatie in Bolivia.

In de door eiseres overgelegde stukken van Amnesty International is slechts algemene informatie vermeld en is op geen enkele wijze concreet aangegeven op welke punten de werkelijkheid afwijkt van hetgeen in het ambtsbericht is vermeld.

Weliswaar kan uit het door eiseres overgelegde schrijven van 7 september 2004 en de door eiseres overgelegde 'Transparency International Corruption Perceptions Index

2005' worden afgeleid dat sprake is van een zekere mate van corruptie in Bolivia, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat eiseres geen bescherming kan invoeren van de Boliviaanse autoriteiten.

De overgelegde aangifte van de moeder van eiseres terzake bedreiging en een rapportage van een arts na bedreiging van haar moeder, bieden eveneens onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat de Boliviaanse autoriteiten niet in staat zouden zijn eiseres genoegzaam te beschermen. De enkele niet nader onderbouwde stelling van eiseres dat de kosteloze route niet bestaat, kan evenmin tot een ander oordeel leiden.

23. Uit pagina 12 van het nader gehoor blijkt dat eiseres, in tegenstelling tot hetgeen eiseres ter zitting heeft gesteld, bovendien niet naar de politie is gegaan. Derhalve heeft eiseres niet getracht bescherming te zoeken bij de autoriteiten van haar land. Nu zij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat die bescherming niet kon worden ingeroepen, heeft verweerder eiseres terecht de (vaste) jurisprudentie van de Afdeling tegengeworpen en heeft verweerder op goede gronden overwogen dat niet gebleken is dat de Boliviaanse autoriteiten niet in staat dan wel bereid zijn eiseres bescherming te bieden."

Appellante is van mening dat de rechtbank hierdoor ten onrechte voorbij is gegaan aan de verklaringen van appellante alsmede de stukken die zij in verband daarmee heeft overgelegd, dat haar ouders tevergeefs hebben geprobeerd bescherming voor appellante en haar familie te verkrijgen en dat tegen een eventuele nieuwe poging tot ontvoering slechts betaalde bescherming kon worden geboden, waarvoor appellante en haar familie aantoonbaar onvoldoende middelen hadden. De rechtbank kon als gevolg hiervan in redelijkheid niet tot dit oordeel komen.

Toelichting

Appellante zelf heeft blijkens de opgenomen verklaringen geen aangifte gedaan. Zij heeft verklaard dat en waarom dit zinloos was. In plaats daarvan heeft zij zelf in de periode augustus 2003 tot februari 2004 (na haar terugkeer uit Nederland totdat zij weer naar Nederland is gegaan; zij was immers in afwachting van een beslissing op * haar verzoek om afgifte van een mvv) op verschillende adressen verbleven om aan de bedreigingen van de 'vrienden' van haar toenmalige echtgenoot te ontkomen. Dit echter zonder succes. Zie pagina 6, rapport nader gehoor, alinea 2 en pagina 12, laatste alinea (productie 5). Haar ouders hebben vergeefs geprobeerd aangifte te doen: zie pagina 8 rapport nader gehoor, laatste alinea. Haar vader kreeg enkel een brief van de politie dat hij voor zijn gezin bescherming zou kunnen kopen. Uit de ervaringen die haar ouders hebben gehad met het doen van aangifte blijkt naar de mening van appellante genoegzaam dat het zinloos was om aangifte te doen. Voorts wordt verwezen naar het aanvullende beroepschrift (productie 2).

In dit verband wordt ook verwezen naar de uitspraak van rechtbank Middelburg, eerder in deze zaak, van 1 juli 2004 Awb 04/26670 en 06/26668 (productie 6), rechtsoverweging 5, waaruit kan worden opgemaakt dat uit het feit dat appellantes moeder eerder zelf tevergeefs heeft geprobeerd aangifte te doen wel degelijk waarde kan worden gehecht. Dit mede in verband met het gegeven dat verweerder de verklaringen van appellante, waaronder de verklaringen omtrent de invloed van drugscriminelen op de autoriteiten, geloofwaardig heeft geacht.

Grief 5

In de rechtsoverwegingen 25 tot en met 27 heeft de rechtbank ten onrechte beslist:

"25. Gezien het voorgaande komt eiseres niet in aanmerking voor toelating op de in artikel 29, aanhef en onder (...) b, van de Vw 2000 genoemde gronden.

26. Het beroep is derhalve ongegrond.

27. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding."

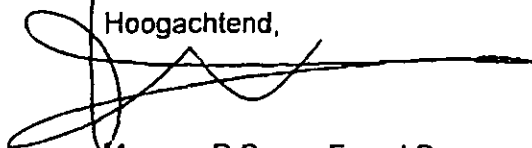
Appellante heeft in de voorgaande grieven aangegeven dat en waarom zij van oordeel is dat de rechtbank niet tot voormelde oordelen in de rechtsoverwegingen 25 tot en met 27 had kunnen komen.

Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak d.d. 19 maart 2007 van Rechtbank 's-Hertogenbosch, geregistreerd onder procedurenummer 05/51182 niet in stand blijven. Appellante verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en, doende hetgeen de rechtbank had behoren te doen, het beroep gegrond te verklaren en het besluit van verweerder te vernietigen, althans de rechtbank op te dragen opnieuw uitspraak te doen.

Voorts verzoekt appellante u verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mw. mr. R.P. van Empel-Bouman.

*